

документу, який складатиметься при здійсненні всіх операцій з реалізації пального на внутрішньому ринку;

4. Сплатою єдиного податку передбачено збільшення максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, яка дорівнює двадцяти п'яти розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом, на яку нараховується єдиний внесок, а також виключено з платників єдиного внеску найманих працівників [3].

Податкова політика повинна сприяти інвестиційним процесам в економіці України з метою розширення виробничих процесів, освоєння нових технологій. Щоб забезпечити сприятливі умови для банківського кредитування, інвестування, збільшення податкових надходжень потрібно застосувати стимулювання потрібно застосовувати стимулювання виробництва за рахунок зниження податкових ставок, якщо платник дотримується таких умов: впровадження нових прогресивних технологій, зростання показників виробництва, розширення виробничих процесів.

Але при цьому слід дотримуватися принципу справедливого розподілу податкового навантаження між

легально працюючими платниками та підприємствами, які працюють у тіньовій економіці. Головним принципом податкової політики повинна бути неухильність у покаранні винних за умисне ухилення або приховування об'єкта оподаткування та застосування заходів із недопущення порушень в подальшому.

Важливим для оптимізації податкової системи є дотримання умов економічних наслідків сплати та несплати податків. Розміри штрафних санкцій за невиконання вимог податкового законодавства повинні значно перевищувати розміри економічних вигод від цих правопорушень. При зростанні ставок оподаткування, введення в дію нових податків збільшуються умови потенційного економічного ефекту від несплати податків, стає можливим відтік фінансових ресурсів підприємств у тіньовий сектор економіки.

Податкова політика може своєю діяльністю також впливати на загальноекономічне та політичне становище в країні. Від раціональних дій податкової політики у регулювання взаємовідносин із підприємствами, щодо податкових надходжень до бюджету, залежить забезпечення умов розвитку у відповідності до законів ринкової економіки [1].

Література

1. Славінська М. О. Критерії оцінювання ефективності функціонування альтернативних систем оподаткування / М. О. Славінська [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [//dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream](https://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream).
2. Панченко В. І. Податкова політика як засіб впливу на фінансово економічні процеси в Україні / В. І. Панченко // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – №9. – С. 94-100.
3. Податкові зміни – 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sta-sumy.gov.ua/baneryi/podatkovy-zmini-2016>.

УДК 351.713.078.3:[336.226.1:658]

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Плахотнюк Р. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н, викладач Волощук Р. Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Податок на прибуток підприємств вважається одним з основних в системі державних доходів багатьох країн світу. Цей податок є платою з боку виробництва за сприятливі умови господарювання, тобто вилучаючи частину доходів юридичних осіб, держава гарантує їм ефективніше використання капіталу, що залишається в їх розпорядженні. Його частках в доходах бюджетів різних країн різняться, проте, роль в розвитку економіки, у формуванні ефективної податкової системи держави, поза сумнівом, велика. Податок на прибуток підприємств традиційно відноситься до тих податків, які утворюють поняття «фіскальної» економіки, яка передбачає економічну діяльність держави з метою отримання і використання ресурсів або фондів, необхідних для надання державних послуг.

Податок на прибуток підприємств залишається одним з основних джерел формування доходної частини бюджету держави, при обчисленні якого виникає багато спірних питань, що призводять до недоїмок, а, отже, і до зменшення надходжень до бюджету. Для усунення вказаних проблем адміністрування податку має бути ефективним. Ефективність повинна полягати не лише у збільшенні надходжень податку, а й у створенні всіх умов роботи

фіскальними органам і сприянню ефективної діяльності платників податку.

Протягом останніх років з метою стабілізації та збільшення надходжень від податку на прибуток підприємств до зведеного бюджету вживалися заходи щодо покращення його обчислення та адміністрування. Зокрема, з прийняттям Податкового кодексу України важливим нововведенням в оподаткуванні податком на прибуток підприємств є скасування «правила першої події» при формуванні доходів і витрат та максимальне наближення об'єкта оподаткування до фінансового (бухгалтерського) прибутку. Для цього при визначенні доходів і витрат застосовується методологія розрахунку прибутку, визначена нормами Положень (стандартів) бухгалтерського обліку [1, с.364].

Суттєве зниження ставок податку на прибуток підприємств стало одним з головних у Податковому кодексі. Однак, формальне скорочення податкового навантаження на підприємства ще не означає появу серйозних інвестиційних стимулів. Українська влада вирішила йти у фарватері світових фіскальних тенденцій. Було обрано шлях поступового зменшення ставки податку на прибуток. Зокрема з 1 квітня 2011 року ставка податку на прибуток відповідно до

Податкового кодексу України становила 23%, з 1 січня 2012 р. – 21%, з 1 січня 2013 р. – 19%, з січня 2014 р. – 16% [2]. Проте, Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо ставок окремих податків» від 19.12.2013 р. №317 було передбачено, що основна ставка податку на прибуток знижуватиметься поступово протягом трьох років: з 1 січня 2014 р. – 18%, з 1 січня 2015 р. – 17%, з 1 січня 2016 р. – 16% [3]. Внаслідок політичних подій на початку 2014 року Законом України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 31.03.2014 р. №1166-VII запроваджено режим суворої економії державних коштів і забезпечення надходжень до бюджету держави, зокрема передбачено, що ставка податку на прибуток підприємств у 2014 році та наступних роках складатиме 18% [4].

У 2011 році було вжито заходів щодо подальшого удосконалення адміністрування податку на прибуток підприємств, зокрема зменшення часу на ведення обліку цього податку. Так, Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України і деяких інших законодавчих актів України відносно

удосконалення окремих норм Податкового кодексу України» від 07.07.2011 р. №3609-VI зроблено ще декілька кроків на шляху зближення податкового обліку з бухгалтерським. Було введено норму, згідно якої інші витрати платника податків визнаються витратами звітного періоду, в якому такі витрати були здійснені, вже згідно з правилами бухгалтерського обліку. Крім того, загальновиробничі витрати платника податків відносяться на собівартість виготовлених і реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг також відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку. В результаті змін звужився перелік витрат, які платники податку, зареєстровані на загальній системі оподаткування, зможуть віднести на витрати.

Адміністрування податку на прибуток підприємств має стати суттєвим важелем державного регулювання, за допомогою якого можна достатньо ефективно впливати на процеси економічного зростання та соціального розвитку країни, однак, податкові новації останніх років показали неспроможність податкових органів і влади вирішити це завдання.

Література

1. Шлафман Н. Л. Функціонування податку на прибуток підприємств в Україні / Н. Л. Шлафман, М. П. Волохова, М. М. Стоянова // Економічні інновації. – 2012. – Вип. 51. – С. 359-366.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. №2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
3. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо ставок окремих податків : Закон України від 19.12.2013 р. № 713-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>.
4. Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні : Закон України від 31.03.2014 р. №1166-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>.

УДК 336.225.64(477)

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ПОГАШЕННЯ ПОДАТКОВОГО БОРГУ В УКРАЇНІ

Радзіковська Н. – ст. 5 курсу, гр. ФУДвнм-51

Науковий керівник – к.е.н., викладач Волощук Р. Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В умовах гострого дефіциту фінансових ресурсів держави особливо актуальним постає питання віднаходження додаткових джерел фінансування суспільних потреб. Одним з таких джерел є погашення податкового боргу. Адже в разі його скорочення та надходження сум прострочених платежів з'являються кошти для фінансування державою своїх функцій.

Важливість організації погашення податкового боргу фіскальними органами підкреслюється обсягом податкового боргу, що має загрозливий вплив на фінансову безпеку країни. Так, податковий борг (без врахування податкового боргу платників, щодо яких порушено справу про банкрутство або прийнято рішення суду про призупинення стягнення) в останні роки становив від 2,6% до 6,8% обсягу податкових надходжень до Зведеного бюджету України. За результатами 2014 р. обсяг податкового боргу в обсязі номінального ВВП становив 2% [1].

В абсолютному вираженні податковий борг до зведеного бюджету станом на кінець 2014 р. становив 28,8 млрд грн., що порівняно з 2013р. більше на

17,8 млрд грн. або на 161,8%. Причому протягом 2011-2014 рр. спостерігалася негативна тенденція щорічного зростання обсягу податкового боргу на кінець звітного періоду. В цілому з кінця 2011 р. на кінець 2014 р. податковий борг зріс на 20,1 млрд грн. або на 231,0%.

Про загрозливий стан податкового боргу свідчить порівняльна характеристика аналізованого показника із рівнем бюджетного дефіциту. Так, за результатами 2014 р. наявний податковий борг становив 40,0% від дефіциту Зведеного бюджету України. Варто підкреслити, що рівень співвідношення податкового боргу до бюджетного дефіциту в 2011-2014 рр. мав різноспрямовану тенденцію, зокрема з 2011 р. по 2013 р. даний показник зменшувався з 37,9% до 17,3%, проте вже в 2014 р. відбулось його зростання [2].

В цілому в аналізованому періоді лідируючим податком в структурі податкового боргу був податок на додану вартість, друге та третє місце належало податку на прибуток підприємств та акцизному податку (за винятком 2012-2013рр.) відповідно. При